

ב"ה, גליון ע תמוז תשמ"ג
וועד העולמי ללימוד תורה לשמה
ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א
מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר דגל מחנה אפרים פרשת ויחי
וכן בכל דור ודור כשלומד תורה לשמה והוא
בחינת משה נעשה בחינת חתן להתורה ואז
נתגלה לו רזי תורה על דרך אין אשה
מגלית מסתורי לבה אלא לבעלה
וישמע יתרו כהן מדין חותן משה.

יש לומר בזה בדרך רמז מה שחנני ה' ברחמיו וברוב חסדיו על פי מאמר רז"ל (אבות פ"ו, מ"א) העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגליון לו רזי תורה ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, וענין מגליון לו רזי תורה נזכר גם כן בזוהר עיין שם על דרך אין אשה מגלית מסתורי לבה אלא לבעלה כי מי שלומד תורה לשמה נעשה התורה לו לבחינת אשה והוא נעשה לה לבעל על דרך (במדבר ז', א') ויהי ביום כלות משה כלת כתיב וכן הוא בכל דור ודור ראשי ועיני הדור הם בחינת משה כמו שנזכר בגמרא (שבת ק"א:) משה שפיר קאמרת שקרא אחד לחבירו משה שהוא הדעת ומי שיש לו בחינת דעת הוא נקרא משה, ולהבין הענין ונעשה כמעין המתגבר הוא על דרך (משלי ל"א, כ"ו) ותורת חסד על לשונה והיינו שהתורה היא כולה חסד (עיין סוטה י"ד. ובתנחומא וירא) ומי שמדבק עצמו בתורה ולומד תורה לשמה נעשה כמעין המתגבר והיינו כמו מעיין הנובע תמיד ממנו מים חיים כך הוא ממשיך תמיד חסדים בחינת מים עליו ועל כל באי עולם כל אחד לפי

בחינתו ואף על פי שאינו נראה ונגלה לעין החסדים עם כל זה בודאי הם חסדים גמורים ויתגלו לבסוף, ומה שאמר וכנהר שאינו פוסק היינו שתמיד בכל עת ובכל רגע הוא ממשיך חסדים בחינת מים עליו ועל כל באי עולם ואינו נפסק כלל ובזה הוא ממתיק כל הדינים שנמתקין ונעשים חסדים גמורים.

וידוע מה שכתוב בכתבי האר"י זללה"ה ענין תורה לשמה היינו לשם ה"א עיין שם, והגם שאמר אא"ז זללה"ה לשמה היינו לשם התיבה והאות עצמה מסתמא ענינם אחד הם, וזה יש לומר שמרומז בפסוק וישמע יתרו "יתרו" מספר התורה היינו ה' תורה רצה לומר תורה לשמה שהוא לשם ה"א כנ"ל וישמע לשון אסיפה וחיבור כמו (שמואל - א ט"ו, ד') וישמע שאול את העם והיינו כשמאסף ומחבר עצמו בלימוד התורה לשמה מספר יתרו כנ"ל אז כהן מדין היינו כהן הוא מסטרא דחסד מדין היינו מדין פירוש שעושה מדין חסד בחינת כהן והיינו על ידי חסדים שהוא ממשיך תמיד הוא ממתיק כל הדינים כנ"ל, חתן משה ובתורה לא כתיב נקודות ויש לפרש חתן משה היינו שנעשה גם בחינת משה שהיה נקרא חתן להתורה כמו שכתוב (במדבר ז', א') ביום כלת משה שהתורה היה לו לבחינת כלה כנ"ל וכן בכל דור ודור כשלומד תורה לשמה והוא בחינת משה נעשה בחינת חתן להתורה ואז נתגלה לו רזי תורה על דרך אין אשה מגלית מסתורי לבה אלא לבעלה והבן:

(המשך אי"ה בגליון הבא)